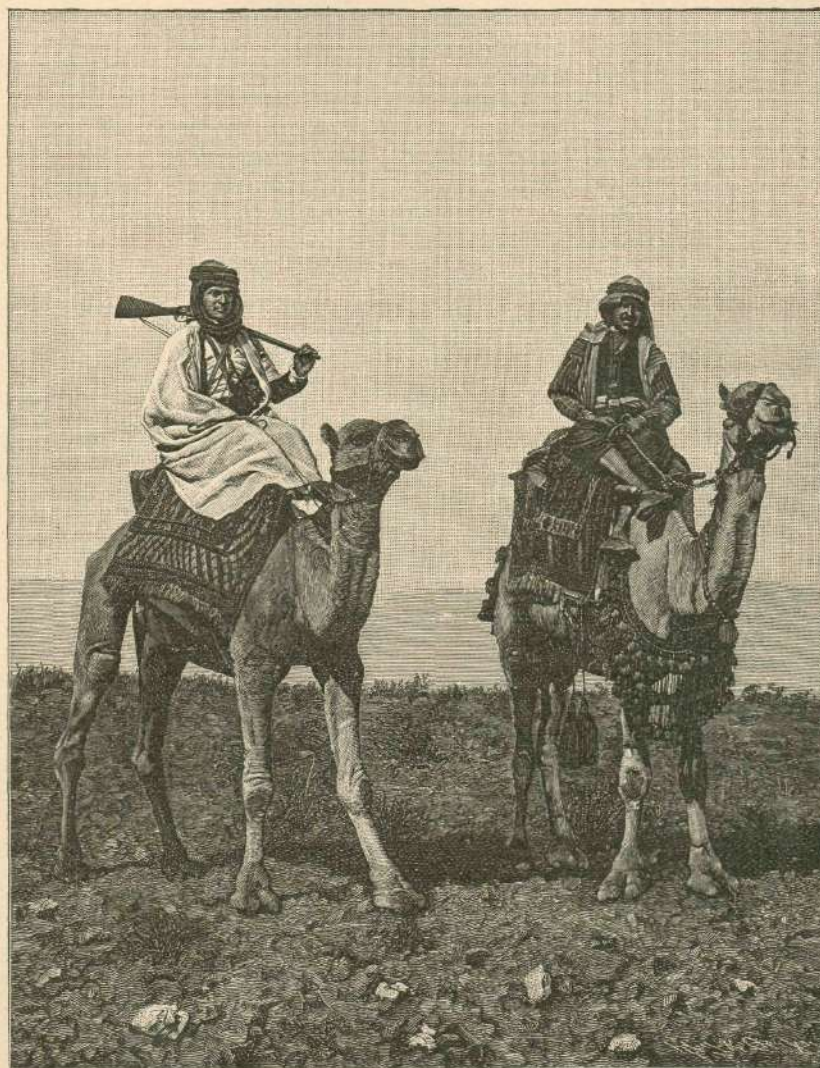

„tužno-melanholičnih molakordih črnih orgel“ (56), o „Rosi mystici“, ki jo je čutil „v prvih srebrnih nočeh“ (76). Škoda tako lepih bliščečih besed, če jim manjka vsebine!

Drugi pisatelji so večinoma malo boljši od prvih dveh. Pri njih stopimo vsaj z eterskih, neumljivih nam višin ter se gibljemo kolikor toliko

nekrolog, ki bi ga mi prištevali še med najboljše spise v knjigi. Hrvaški del je, kakor smo rekli, v obče bolji od slovenskega, vsaj v tem, da kaže resno voljo. Turkove pesmi so vsaj ritmične in rimane, dasi negodne.

Precej na široko smo ocenili knjigo, ki od daleč ne zasluži tolikega zanimanja. A to je bilo

Beduina na velblodih.

na realnih tleh. Dasi tudi vsebina ni bogvekaj vredna — o tehniki ni govoriti — vendar imamo pred očmi prijetno pisavo brez pik in pomišljajev in — kar se mora pohvalno priznati — lahek slog ter lep jezik. Vidi se, da so si prizadevali vanj vliti svoja čuvstva in ustvariti nekaj boljšega, dasi iz vsakega stavka gleda mladeniška nezrelost. Kompoljski ima med svojimi spisi precej dober

potrebno, da Slovenci spoznajo, kako daleč jih je že privela njihova popustljivost in literarna mlačnost. Mi smo hoteli samo pripraviti pot drugemu Levstiku. Slovenski listi pa naj radovoljno odprejo svoje predale strogi kritiki, saj s tem pripomorejo k delu velike važnosti za naše slovstvo in nam pridobijo spoštovanje pri drugih in — pri nas samih!

Kajetan Orlov.